

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTE

NCEP LA I SI IS A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'AUNA INAINTE
IN BUCURESCI La casa Administratiunei
IN TARA: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 90 lei, 3 luni 16 lei.
IN STREINATEA: La teotele oficiale pos-
tale din Unirea, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.
LA PARIS: Se găsește jurnalul cu 15 Cent.
numerul, la Kioscul din **rue Montmartre 113**
Bulevardul **St. Germain No. 84.**

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

GRIGORE VENTURA

Prim-redactor responsabil

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

BANI ALBI

UN VOT DE BLAM

UN NOU PERICOL NATIONAL

REZBELUL PROBABIL

ZEFLEMELE

FEMEIA MORTULUI

BANI ALBI

Consummatum est! Marea scame-
torie, ultima sibuciumare a colecti-
vității în lupta sa pentru existență,
s'a sevărșit. Toată lumea presimțea
că se pregătește ceva, că onorabili (?)
de la cârmă nu se vor duce așa cu
una cu două, că vor face o ultimă
sforțare după care or vor dispărea, or
se vor ridica cu forțe Indoase. Ca
uriașul Anteū, care și redobândea
forțele de către ori măsura pământul,
așa și colectivitatea redobândea
puteri noii de către ori scoate la i-
veală căte un gheșet năpraznic.

Nu știu însă dacă așa se vor pe-
trece lucrurile în cazul de față. D-l.
Thiers a zis odată, că Republica își
va găsi sfîrșitul în sânge or în im-
becilitate. Pare-mi se că colectivita-
tatea își va găsi ea sfîrșitul pe bâ-
ncile poliției corecționale.

Cameră a votat azi un credit de
trei-zeci de milioane, pentru complec-
tarea armamentului țării și a
părăsirea neutralității sale. Si dacă
Cameră l-a votat în grabă, Senatul
are să l'voteze și el cu tot entusias-
mul și toată servilitatea care carac-
terizează imensa majoritate a răs-
copului corp.

Nu ne vom înjosi până a examina
argumentele copilărești și ridicolă
cu care s'a susținut această cerere
de credit. Cum ar zice Francezul,
«laissons les enfants à leurs mères, et
Bratiano à son fumer.» Vom căuta
numai să ne dăm seama de conse-
nțele care le va avea pentru țară,
această ultimă convulsione a omului
bolnav și a colectivității moribunde.

Iată dar d-l. Brătianu cu trei-zeci
de milioane în palmă, bani albi, nu
glumă. Ce va face el cu acești bani ?
Ce are să se întâmple ?

Si d'intâi, ce se va întâmpla în
caz de rezbel ?

Examinăm această ipoteză, de și
suntem aproape convinși că nu va
fi rezbel, și iată de ce. Dacă d-l. Bră-
tianu, care este bine informat, ca
ori-ce bun gheștar — dacă d-l.
Brătianu, zic, s'ar fi așteptat la un
rezbel, ar fi cerut mai mult de căt
trei-zeci de milioane. Trei-zeci de
milioane ! O simplă sorbitură pen-
tru colectivitate, o picătură de apă
în mare, un grăunte de nisip în
pustiul Saharei, un fir de iarba
pentru apetitul unui elefant ! A
cheltui aceste parale, acești băni-
șori albi pentru armamente, ar fi o
adevărată crimă de lez-colectivitate.

Si dacă d-l. Brătianu ar avea o idee
așa de nenorocită, așa de contrarie
geniu lui, esenție, tradițiunilor so-
cietații sale de asigurare mutuală,
înregul sălas al cărui bulubasa el
este, s'ar impotrivi din răspunderi
unei asemenea nebunii. Dar credem
că nici d-l. Brătianu nu e de părere.
Deci, vom asista la un *steeple-chase*
înfricoșat, la o alergătură pe moarte
or pe viață, după acest din urmă fel
de bucate ce se pune pe masa cole-
tivistă. Grăbiți-vă dragii mei că vă
ajunge vremea.

Editate, bibite, colectiviales,
Paucas post horas, gheșeta nulla !

Iată pentru ce nu credem că va fi
rezbel, sau, ca să fim mai puțin afir-
mativi, (căci Brătianu propune
și Bismarck dispune) iată de ce cre-
dem că d-nul Brătianu nu se aş-
teaptă la un rezbel.

Cu toate acestea să examinăm,
pentru liniștea noastră sufletească,
ce se va putea întâmpla în cas de
rezbel.

Negreșit că d-nul Brătianu și toate
Beizadelele Mitice din majoritate vor
lua lira (instrumentul de muzică,
nu moneda) și psalterionul și vor
cânta din nou imnul concordei de
pe înălțimea tribunei parlamentare.
Cunoaștem această canțonetă. Ea a
făcut *fiasco* alătă-er și eri. Avea-va
oare mai mult succes în caz de rez-
bel serios ? Nu ne vine a crede.
Chiar în cazul rezbelului celui mai
popular, celui mai necesar, nici unul
din membrii opozitiei, or-care i-ar fi
nuanță, n'ar putea să și dea con-
cursul d-lui Brătianu fară a se pune
într-o flagrantă contradicție. Căci
noi afară din Cameră, am declarat
că în nici-un caz, mai ales în cazul
de rezbel, d-nul Brătianu nu poate
conduce țara, pe care a *tradat-o* în
ultimul rezbel. Poziția ea noastră
este clară. Iar opozitia din Cameră,
care a declarat aiese-ori că d-nul
Brătianu nu poate dirige țara în
tempuri normale, pe vreme de pace,
a făcut eri un pas mai înainte. Re-
zistând d'a vota creditul, ea a de-
clarat implicit că d-nul Brătianu
nu poate rămâne la cârmă *în caz de
neutralitate*, adică într-o situație mai
anormală și mai grea pentru un
guvern și o țară, de căt pacea. Con-
secință logică : d-nul Brătianu, care
nu poate dirige țara în timp de pace,
care poate încă mai puțin să di-
rigă în timp de neutralitate dacă
este un rezbel exterior, nu poate de-
loc să dirigă în timp de rezbel, căci
această stare e cea mai anormală
și cea mai grea din toate, și că o
mul insuficient în vreme de pace
devine periculos în vremea unui rez-
bel, prin insuși incapacitatea lui.

Deci în ipoteza unui rezbel situa-
ția d-lui Brătianu ar fi următoarea.
Ar trebui să facă față dificultăților
din afară, fără se putea aștepta la
nici o incredere, în lăuntrul țării.
Rezbelul, chiar necesar, ar fi impo-
pular, dacă d-nul Brătianu ar re-
mâne la cârmă. El ar remâne dar
cu inamicul în fața lui, și fără nici
un sprinț la spate.

Să vedem acum ce se va întâmpla
în caz de pace, și aci mi se pare
că vom descoperi adevărată desti-
nație a acestei trufe de aur ce a
scotocit o colectivitatea.

De și luptă din răspunderi în con-
tra opozitiei, pentru apărarea lor
personală, paladinii colectivității
începeau a murmură. Mereu luptă
și soldă nici o dată. Asia începea a
fi prea din cale afară. De la un mo-
ment la altul era să se auză strigățul
«pas d'argent, pas de Suisses.» Spre
a conjura acest pericol, primul min-
istrul n'a putut găsi expedient mai
nemerit, decât votarea unui credit
așa de fenomenal, incât cel mai
comi chiar se amucească și se leșine
de imbuibare. Apoi mai erau și alte
chestii importante. Când cineva
are numai două, trei sute de de-
putați și senatori, căci va prefeți
și vre-o două, trei batalioane de
bătauși penitru a se menține în
contra voinței unei țări intregi,
luptă devine indoiosă, și resultatul,
apropiat sau depărtat, se poate les-
ne prevede. Trebuia introduc un

nou element în luptă pentru a ega-
liza șansele de izbândă. Nervul rez-
belului era necesar. Ajungem în
fine la adevăratul motiv, care a
dictat această faimoasă cerere de
credit. Chiar în timp de pace, parte
din acest credit va fi întrebuită
pentru a se înarma contra unui ina-
mic, pe care colectivitatea vrea să
stărpească cu or-ce preț, și acest
inamic este opoziția.

U.

TELEGRAAME

AGENTIA HAVAS

Londra, 17 Februarie.

Cameră Comunelor. — D. Labouchere
anunță că când se va depune raportul
a supra proiectului de adresă, va propune
un amendament delărând că demersurile
façute spre a impiedica abdicarea prin-
țului Alexandru de Battenberg au fost ne-
constitutionale și periculoase pentru pa-
cea Europeană.

Cameră Lorzilor. — Lordul Duraven explica
causele demisiei sale din cabinet.
El blamează legile excepționale luate față
cu Irlanda, reclamă economii în buget, nu
consideră interesul englezesc ca amenințare
împotriva d-lui Brătianu și capacitatea ori și
când să voteze chiar înstrîinarea unor ju-
dete, de o cere d. Brătianu.

Lordul Salisbury răspunde că recoman-
dațiunile de economii facute de nobilul
lord este lăudabilă, dar că în acel moment
nu poate fi vorba de căt de economii ma-
tur eugate.

Viena, 17 Februarie.

O scrisoare oficioasă, datată din Peters-
burg și adresată «Correspondenței Politice»
spune că Rusia ar putea să fie înălțată de
acestul răsboiu, scrisoarea adăuga că
printul de Bismarck voie să ferească
Germania de primejdile ce oameni și
că menținerea păcii pare că depinde de la
o renunțare definitivă a Franției de a re-
vendica Alsacia-Lorena.

Belgrad, 17 Februarie.

Demisiunea ministrului de resbel, gen-
eralul Horvalovici a fost primită. Coloni-
nelul Topalovici a fost nimit ministru de
resbel.

Berlin, 17 Februarie.

«Gazeta Germaniei de Nord» blamează
tatica liberalilor care consistă a susține,
contra or căruia adevăr, că suntem în de-
plină pace. Orizontul politic, adăuga foia
oficioasă, e cu toate acestea acoperit cu
nor, din cauza procedările ce le între-
buințează partidele oposante, procedările
ce au comunicații Franciei convinerea că
a venit momentul de năvăli în Germa-
nia desorganizată înăuntru.

După părere, ziarul de mai sus, pe-
ricolul unui resbel nu va dispare de căt
numai atunci când Franția va vedea ma-
joritatea Reichstagului ce se va alege, ho-
tarării a protegia Imperiul contra ina-
micii săi.

Să vedem acum ce se va întâmpla
în caz de pace, și aci mi se pare
că vom descoperi adevărată desti-
nație a acestei trufe de aur ce a
scotocit o colectivitatea.

De și luptă din răspunderi în con-
tra opozitiei, pentru apărarea lor
personală, paladinii colectivității
începeau a murmură. Mereu luptă
și soldă nici o dată. Asia începea a
fi prea din cale afară. De la un mo-
ment la altul era să se auză strigățul
«pas d'argent, pas de Suisses.» Spre
a conjura acest pericol, primul min-
istrul n'a putut găsi expedient mai
nemerit, decât votarea unui credit
așa de fenomenal, incât cel mai
comi chiar se amucească și se leșine
de imbuibare. Apoi mai erau și alte
chestii importante. Când cineva
are numai două, trei sute de de-
putați și senatori, căci va prefeți
și vre-o două, trei batalioane de
bătauși penitru a se menține în
contra voinței unei țări intregi,
luptă devine indoiosă, și resultatul,
apropiat sau depărtat, se poate les-
ne prevede. Trebuia introduc un

AGENTIA LIBERA

Belgrad, 17 Februarie.

Generalul Horvalovitch a demisionat. Por-
tofolul ministerului de resbel a fost in-
credințat d-lui Topalovitch, ministrul lu-
crărilor publice.

Viena, 17 Februarie.

Politische Correspondenz zice că negocia-
riile între Poartă și Delegație Bulgară nu au
dat nici un rezultat pozitiv.

Viena, 17 Februarie.

După știri de sorginte oficioasă guver-
nului rus, considerând starea critică a rela-
țiunilor între Franță și Germania, este
hotărâtă păstra pentru moment o atitudine
cu totul expectantă în cestiuarea bulgară.

Guvernul rus va lăsa lucrurile se urme-
ază desvoltarea lor firească și, la mo-
ment oportunitate, se va folosi de această si-
tuație.

Opinia publică în Rusia este favorabilă
Franței și tocmai din această cauză este
hotărâtă păstra pentru moment o atitudine
cu totul expectantă în cestiuarea bulgară.

Paris, 17 Februarie.

Nu este exact ca lord Lions ambasadorul
Angliei la Paris, ar fi cerut d'ă rechiesa-
mat de la acest post.

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMÂNIA SE PRIMESC DIRECT LA ADMINIS-
TRATIA ZIARULUI

La Paris: la Agence Havas, place de la
bourse, 8.
Agence Libre, rue Notre Dame des Victoires
50, (place de la Bourse) pentru Paris, Franța,
Germania, Austro-Ungaria, Italia și Marea
Britanie.
Anunțuri se pagă pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame se pagă pe pagina treia 2 lei linia

50 BANI UN NUMER VECIU

REDACTIA SI ADMINISTRATIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

Congregațiile acestea, ca personali-
ficări a diverselor secte militante, aș
fost purură proscrise de pe teritoriul
țării pentru înalte rațiuni de stat,
fiind considerate periculoase și pacel
publice și chiar naționalități. Aceas-
ta e irecunoscibil.

Nu rămâne însă sarcina să arătam
cum să cestiuarea aceasta în zilele
noastre, și ce fapte au descoperit sena-
torul Iașilor în fața reprezentanților
țărei.

In căt privește catolicismul, d. Mă-
rescu a arătat că în anul trecut un că-
lugăr catolic șezător în Capitala țării a
publicat o scrisoare pastorală către co-
religionari săi, în care el ataca religio-
neana noastră ca «ratățică», subscri-
ndu-se: «Paul Palma, prin mila lui D-zeu
și prin gratia Sfintului Scaun a
postolic, Arhiepiscop latin al
arhidiocesei din București».

De aici a răsărit, așa de odată, în-
tre noi, acest arhiepiscop latin din Bu-
curești? Cum de a îndrăzni acest ve-
netic să se supere arhiepiscopilor
Români și să croiască o diocesă din
eparchiele lor, în contra Constituției și
legilor țării, contra voinei sinodului și
a canoanele Bisericești?

Cu a cui putere vine ei de huse
credința noastră ortodoxă, turbură con-
științele cetățenilor acestei țări — în
 mijlocul Capitalei României — care are
legile sale, organizarea sa politică și
bisericească Suverană?

De unde are îndrăsneala aceasta și
cu a cui putere face toate acestea în
desfășurarea Românilor?

Această soluție ar «simplifica totă chestiunea» și dacă guvernul o admite el se face forte să dobândească de la Papa un rezultat satisfăcător.

Ministrul de externe primind această stranie mijlocire, în care călugărul Paoli nu se sfiește a declara el singur, că se servește de *false cvalități și titluri*, în loc să înapoiască scrisoarea și să zică: — te rog părinte să mă scușești pe viitor de corespondențele tale, să fii bucuros că nu te dai pe mâna procurorului, să te învețe că în ţara aceasta sunt legi care nu îngăduie nimănui să se atrive titluri false pentru a însuși drepturi neexistente; — ministrul de externe zic, dă curs mijlocirei călugărului Paoli și cu adresa No. 11,387 o înaintea colegului său de la Culte care a trimis și el Mitropolitul-Primate.

Repusatul Mitropolit Calinic Micleșcu înțelegând cursul ce i se intindea și nevoind să ia cărbunele cu degetele lui, nu răspunde nimic mai mult timp; dar, în fine, văzându-se mereu bombardat cu necontente adrese, în care i se cere să se rostească numai de căt, răspunde că «el nu poate da vreo părtare înainte de a consulta pe sf. Simeon și că dacă este urgență să se convoace St. Sinod în sesiune extraordinară.»

Văzând că lucrurile se incurcă, ministrul Cultelor încojură pe Primaț și pe Sinod și prin un referat, pe căt de început pe atât de servil, repetând argumentele călugărului, supune afacerea Consiliului de ministrii. Consiliul la rândul său cu nepăsarea cu care se tratează astăzi la noi afacerile grave, dintr-o trăsură de condeiu admitte cererile lui Paoli.

Și iată cum s'a mitrat în București un episcop latin în persoana călugărului Paoli... Înțocmai dupe cum Monsieur Jourdain s'a făcut gentilom și Mamamuchi... Mărele muftiu Ion Brătianu a rostit numai celebra conjurație (act IV scen. 13 Le Bougeois gentilhomme) a lui Molière :

«Mahomet per Giourdina
Mi pregăt s-a matină.
«Voler far un Paladina,
«De Giourdina de Giourdina;
«Dar turanta e dar Scarrina,
«Con galera e brigantina
«Per defender Palestina.

și totul s'a ispravit !!

Indată însă iivit dificultățile practice, căci dacă acest Jurnal s-ar fi publicat prin Monitor, dupe cum este usul, s'ar fi ridicat furtună desplăcute în public. S'a hotărât deci să rămăie o recunoaștere clandestină, și s'a ascuns documentul în misterul arhivei ministeriale.

Manopera e ridicolă și nedemnă de oameni onești, de miniștri care se respectă.

Dar comedia nu s'a ispravit: După cea mireană a început îndată cea bisericăescă. Căci, nu târziu, s'a intrunit Sinodul, în mijlocul căruia venind Primațul, a început să se plângă de întreprinderile catolicismului. El s'a ferit însă ca de foc să divulge oficialmente corespondența dintre dênsul și ministrul Cultelor, ci a debătut numeroase frâză și sgomoioase, fără scop anumit. Ministrul de Culte asista și el la ședință, și a tăcut pitic... Apoi s'a

incins o adeverătă furtună într'un paroh de apă, între prea sfintii Sinodul și în realitate mai toți știau adeverul, dar s'a prefăcut că nu știau nimic și s'a înromolit întrădins în declamaționi inutile, arătându-și zelul pentru Ortodoxie... Nimic, dar nimic nu zice Ministrul: Ce ai făcut domnule?.. Cum ai putut cere, Iisă știrea noastră, să se înfințeze aici, de Papa Români, un Episcopat Catolic peste eparchiile noastre în contra legilor și a canoanelor?.. 1) După multă parăda de vorbe seci, ese în sfîrșit parintele Melchizedek cu un manuscris intitulat «Papismul» pe care l-a citit Adunările, și găsindu-se lucru admirabil se hotărăște să fie publicat și respândit în ţară, ca un puternic instrument de exterminare a inamicului ereditar a bisericii de răsărit!

Eacăsa !

A. D. Holban.

BULETIN EXTERIOR

RESBELUL PROBABIL

Situatiunea esterioră devine din zi în zi mai îngrăjitoare. Să apropie momentul critic în care puterile mari vor

1) Constituția noastră a recunoscut autoritatea canoanelor și prin urmare le-a dat putere în tot ce se atinge de afacerile bisericii naționale.

Să vedem, deci, ce spun canoanele. Canonul 2. din al II Sinod Ecumenic: «Episcopii se nu treacă peste episcopie, din bisericile „afără din hotările lor” — nici să turbore bisericile».

Canonul al 8-a din al III sinod Ecumenic zice :

„... Tot aceasta să se obțină și la celelalte ocârmuri, și la bisericile de pretutindene în căt niște adică sub predecesorii lor. Ci, și dacă au intrat în alături epărchi și au supus-o, cu spultere, să o dea în apoi; că nici sub pretextul de sfintă lucrare să nu treacă peste canoanele părinților... Decl. Sfintul și Ecumenicul acesta Sinod hotărăște că „fie-care mitropolit drepturile cuvenite iezi din început si dupa vechiul obiceiu ce s'au urmat sa le pauzeasca întregi și nesăribite” iar dacă cineva s'ar arăta într-un „chip contrar hotărârlor de acum, „Sântul și Ecumenicul Sinod hotărăște a fi cedicea fara tarie.”

Canonul 35 apostolic zice: «Episcopul să nu îndrănească a face peste hotărârile hiertonului în ceteală și sătele ce nu sunt supuse lui; iar dacă s'ar vâdi că au facut, fără invocarea celor ce în acele căi și săle sa se depuna și el și cel ce s'au hirotonit.»

Canoanele Apostolice și ecumenice sunt deopotrivă obligatorii pentru ambele bisericieri de Resară și de Apus, fiind că pe atunci biserica Creștină era una pretutindeni. Astfel la primul Sinod ecumenic din Nicaea în anul 325 au luat parte 315 resarcitori și 5 aposenți, printre cari Vito și Vicențiu presviter, împreună cu Episcopul Cordovez, reprezentând pe Papa Români; Iuliu; la doilea Sinod ecum. din partea Constantinopol în anul 381 au fost resarcitori 149, car apusun anul... etc. etc.

Cum putut dar papă se creează noi episcopi și arhiepiscopi, unde există episcopi și arhiepiscopi de secoli, în ţara străină, fără invocarea mitropolitilor și episcopilor locului, adică în specie a St. Sinod Român?

Lăsând la o parte legile politice și drepturile suverane ale țărilor, și privind cestia chiar numai din punctul de vedere al dreptului Canonic, acest arhiepiscopat latin este nul de drept, car titularul său condenat la „depunere”.

Pentru ca să poată exista asemenea lucru ca de cei factori esențiali: autoritatea politică — adică o lege a Parlamentului — și o autorisare bisericească a St. Sinod Român, după care trebuie să se facă investitura de autoritățile Române.

fi puse în față dilemel d'a dezarmașu d'a începe resbelul. În adevăr guvernele se întrec, care mai de care, în asigurările lor de pace. Toate creditele care se cer, toate armările și pregătirile care să fac, sunt motivate pe necesitatea d'a fi gata la or-ce imprejurare; dar să stea ce valoare aș asemenea declarării, când popoarele stau față în față, armate din cap până la picioare și când interesele contradictorii și chiar ostile ale Statelor amenință a se ciocni în toate părțile.

Europa întreagă are ochii atenți și asupra luptei electorale din Germania a cărui rezultat va fi cunoscut în ziua de 21 Februarie. Până acum să credea că toate amenințările și provocările care plecsu din cercurile oficioase germane, erau menite a exercita o presiune asupra alegerilor și a obține votul septembriștilor militari. Dar de căteva zile să manifestă oare-care simptome, care tind a dovedi că atitudinea provocătoare a Germaniei nu este numai un pretext și o armă electorală, dar ca în realitate prințul de Bismarck privește resbelul între Franța și Germania, ca o necesitate pentru a asigura mare operație a unirii Germaniei și a consolidării Imperiului. Dacă aceste simptome vor lucea un caracter de siguranță și vor începe să se traducă în fapte, atunci un conflict va fi inevitabil.

O depășește, pe care o primim astăzi din Viena, nejanună că eventualitatea unui conflict între Germania și Franța este privată ca probabilită. Cercurile politice din Viena au început a crede, că principalele de Bismarck e hotărât de a profita de preponderența actuală a Germaniei pentru a declara resbel Franței, dacă aceasta va urma a amenințării operației sale vietii. Pe de altă parte *Gazeta Germaniei de Nord*, organul oficios al cancelarului, declară că pericolul unui resbel nu va putea să dispare de căt atunci, când Franția va renunța pentru tot d'aura la pretențiile ei ascunse asupra Alsaciei și Lorenei.

Așa dar lucrurile sunt ajunse la ultima limită a polemicelor prin presă. Ne putem aștepta la începutul campaniei diplomatice care precedă resbelul.

INFORMATIUNI

Aflăm că, acum căteva zile, d. Hitrovă a avut cu d. Ion Brătianu o lungă convorbire în care ministrul rus s'a achitat de o însemnată misiune din partea guvernului său.

Să zice că a fost vorba de atitudinea pe care ar lucea o guvernură română în cazul unui conflict în Orient.

Şefii grupurilor opozitionei coalițate trebuie să se întrunească erătoasă, din cauza unei indispozitii a d-lui G. Vernescu întrunirea să a manăstări pe azi.

Tot așa se întruneste, dupe cum am anunțat deja, și comitetul central al partidului liberal-conservator.

Intrunirea opozitionei parlamentare care fusă fixată pe alătări și a-

mânătă din cauza intruirii secrete de la Senat, se va ține probabil mâine seară la d. I. Marghiloman.

Ni se scrie din Tergoviște, că în seara de 1 Februarie, mai mulți membri importanți ai opozitionei, au avut o întrevoie la Primarul orașului, spre a pună la cale basela mare întruirii ce vor fi în Tergoviște Senatorii opozitionei, d-nii Giani și Lerescu.

Toți din Tergoviște ni se scrie că marele patriot colectivist, Senatorul Mache Athanasiu, a fost contestat de către alegători Col. I. din listele electorale, pe motiv că tatăl său Costandin Athanasiu negustor (cupet) s'a bucurat de protecționism. Rusescă până la încrezărea sa din viață, — după cum aceasta se constată din Certificatul Legației Imperiale Rusești, liberat d-lui Isaiia Lerescu Senator, sub No. 5 din anul curent, — și cu toate acestea acesc mare patriot colectivist, este președinte Consiliul Județean, — stăpînul colectivității din județ, — Senator al județului, și sprințitorul împământării tuturor ocașilor, după propria declarăție a d-lui prim-ministru I. Brătianu.

Ca dovadă, eată și certificatul legației imperiale ruse:

«În urma cererii făcute de d. Isaiia Lerescu, legațiea imperială a Rusiei din România, prințăcă certificat cu „ă în registrul acestor legații pe anul 1846 de supuși și protejați ruși „cu locuință în Valahia se găsește la No. 7 al matriculului numele d-lui Constantin Athanasiu comerciant.”

Primul Secretar, No. 5. (Semnat) G. Willamow.

Cu ancheta în privința pretinsului scandal întămplat la institutul de domnișoare Manliu, este foștărcinat d-lui Vițu, inspector al ministerului instrucției publice. Ancheta este aproape terminată și d. Vițu va depune cel mai târziu mâine raportul său. Credem a fi siguri că concluziunile acestui raport daă ceea ce mai deplină satisfacție d-nei Manliu.

Pe mai multe linii ale căilor noastre ferate, în Moldova și într-București și Giurgiu mai ales, circulația este cu desăvârșire întreruptă.

D. Fereki, ministrul afacerilor străine (?) nici n'a apărut un minut măcar eră la ședința Camerei.

Discursul d-lui Kogălniceanu de eră, resumat într-un cuvânt: «Gheșeft să fie, dar să știi și eu.»

D. Costică Filitti deputat mergind alătă-rișeară dela moșesa Bucovilă Ploiești, a fost atacat și maltratat de către niște facători de rele; d-sa a scăpat cu o mică rană la mană și cu pierderă a vre'o 600 lei în numerar și a unui foarte frumos ceasornic valorind 1,500 franci.

Vizitul său însă însă a fost destul de greu rănit și a trebuit să fie transportat la spitalul din Ploiești.

Parchetul Tribunalului Prahova pretinde a fi pe urma tilharilor, niște ciobani ungureni.

Noi în ă, D-zeu să ne ierte dacă greșim, credem că parchetul e pe cale răătăcită: este vorba de un ceasornic de preț și greu să poate admite ca polițistul Moruzzi, cordonier de asemenea scule, să îl lasă altul să-l grijească d'a debarasa pe d. Filitti.

Mat multe bucați au fost bisate și în unele locuri, aplauzele nu voieau să sfîrșească.

Așă fi nedrept, dacă n-ăsă recunoaște că unii din interpréti au fost destul de bine în rolurile lor. Am observat mai ales pe doamnele Neuworth și Moruzzi.

Prima a fost foarte bine ca Rîsca Toborescu. În scena cărților de joc măsina nu e potrivită cu cuvintele. D-na

toare, acea rușine vecină nu vor să lanțuite de viață sa... Femeia vinovată

dar pocăită acum, se hotărise să rescumpere trecutul prin o viață fără pată.

Să aia singură în odaia mortuară desbarată pentru tot d'una de ticiușos care fusese causa nenorocirei sale. „Să tiri înă la pat și sărătă ceașul pe fruntea tău!...”

Fernand îl trece de mai multe ori mănușe pe frunte neputind să creadă cea ce cîte... Apoi îmbrătanășe și revenind la partea practică a scopului ce urmăria, să apucă să caute prin mobile. Mobilele, atât de bine închise dimineata, erau acum deschise. Puse mănușă pe portofoliul lui Pierre în care găsi borderourile agentului de schimb care își dăduse valorile... Era adevărat, casa de bană era deșartă, nu mai rămănea decât mobilele care vînzindu-le abea să păteze plăti mici datorii de ale gospodăriei... Stătu în momentul său într-un mod ciudat, apoi, privirea sa căzănd asupra Genevievei cufundată în desperarea ei, zise înțelând din cap.

— Din fericire nu suntem însuși...

Apot, atingând umărul vînduvelui și pregătindu-se a căsi, adăuse cu un aer cinic:

— Genevieve, adio!

Genevieve nu se mișcă, urmând a plângă... Atunci el:

— Adio, Doamna mea! Ești liberă, și ei.

Nenorocita femeie nu face nici o mișcare; dar ultimul cuvânt al miserabilului fu ca o mingiere în durea ei.

Era liberă; acea remușcare veju-

Il costă mai scump de căt credea pe bietul coconu Mihalaki Tîrgul făcut cu d. Ion Brătianu: pîna și d. Radu Mihai se crede în drept sălăj deojenește. Unul din amicii noștri a asistat eri, după discuția asupra creditului de 30 milioane, la un adevărat zârnic ce a tras d. Radu Mihai.

«Noi chieluim bani ca să te lău-ădăm până și în străinătate, — a zis generalul, — și d-ta ne lașă tocmăi și când avem trebuință de d-ta.»

A uitat coconu Mihalaki că cine se amestecă în ţările il mânincă...

CRONICA TEATRALA

ZEFLEMELE

Eri a fost prima reprezentăție a revistei politice și umoristice „Zeflemele” de d-ni I. Negruzz și D. R. Rosetti.

Succesul a întrecut toate așteptările. Cu toate sgomotile reprezentății de unitări voioză, că reprezentăția nu va fi dată, ca locurile sunt toate vândute, că va fi scandal, etc., sala a fost plină de un public ales care a răs, a petrecut și a aplaudat din respectu.

Cum să nu răză și să nu aplaudă cine-va o satiră plină de spirit, de situații comice, care se raportă la fapte petrecute sub ochii noștri în cursul unui an atât de bogat în evenimente?

Nu e o singură scenă care să nu conție lucruri pline de haz și de a propos. Cupletele sunt excelente ca formă și ca fond; unele trăsături de spirit sunt atât de potrivite în

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”

Tirajul 6,000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunciuri pe pagina IV, linia 30 bani
Anunciuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

Moro a fost aplaudată în cupletele Taței Nafalinei.

Printre bărbați mișă plăcut mai ales d-nii Marinescu, Leonțeanu, Moro și Leontescu. D-nul Marinescu e un artist de merit și aș voi să văd jucând în comedie; el a susținut foarte bine rolul lui Axenief de la început până la sfîrșit. D-nul Moro e cam rece și monoton în mișcări, dar are o voce plăcută și o înfățișare potrivită pentru scenă.

D-nii Leonțeanu și Leontescu au avut părți esențiale, în care au știut să facă se recase intenționile și aluziunile autorilor, cu destul talent.

Muzica e în general bine aleasă din operete și arii cunoscute. Peici pe colo răsare și căte o melodie originală ca în cupletele Umbrelor și ale Taței Nafalinei.

Ca observații aș voi să adaug că sunt unele repetiții care ar trebui evitate, și aș dori ca Domnul de la parter să nu mai intervie. Această truc este ușat și nu slujește în nimic la mersul acțiunii, nici la sublinierea a-luziunelor.

În general să poate zice că «Zefemele» aș reușit pe deplin. Eșind de la spectacol zice-mi unul amic care petrecuse cu mine:

Eu cred că «Zefemele» aș întrebuința!

„Așa e! Dar nu e numai meritul autorului, ci și a guvernului care, în anul acesta, a fost mai caraghioz de cât a-nul trecut.”

Iată dar că și colectivitatea e bună la ceva. Ea ne-a dat ocaziunea să rămână să se cum să rămână de mult.

Cuvântul lui Rochefort în „Lanterna”:

Ce n'est pas moi qui ai de l'esprit, c'est le gouvernement!

V.

CORPURILE LEGIUITOARE

SENATUL

Sedintă de la 6 Februarie 1887

Sedintă se deschide la orele 2 sub președinția prințului D. Ghika.

D. general Al. Angelescu, ministrul de rasbol, dă citire proiectului de lege votat de Cameră, pentru înființarea unui regiment de Călărași și a două regimenter de Dorobanți în Dobrogea.

D. Dim. Giani își desvoltă interpellarea asupra creditului votat în Cameră pentru plată a doi avocați speciali al statului, într-o anumite afacere.

Oratorul declară, că nu voiește a trece de un interbelor invinsură și n-ar fi facut această interpellare, dacă cu ocazia votării de Cameră creditului cerut de guvern pentru aceasta, primul ministru n-ar fi făcut niște grave declarații asupra capacitatei avocaților statului și ne-suficienței apărării proceselor statului, în căt este necesar a se contrabalanța influența ce exercită avocații asupra magistraților... Insinuare gravă adusă magistraților, contra căreia se ridică interpellantele și cere explicări, șefului guvernului. Cu atât mai mult, cu căt guvernul acesta a făcut deja un resboiu, chiar dacă ar voi primi dosarul sărișă!

(Primul ministru intrerupe într-ună...) Oratorul cere că guvernul să dea explicații asupra situației dacă voiește să facă cu putință reprezentanților țărei a controla gestiunea politică a cabinetului, pentru că se pronunțe în cunoștință de cauză și declară terminând că nu poate vota proiectul tocmai din pricina formei neobișnuite în care se prezintă.

D. Aurelian, găsește inopportună cerea de explicații ce se face guvernului, desigur că nici groș în valoare orizontul politic pentru că se justifică luarea măsurilor de asigurare.

Cea lăță cestiu nu o crede realizabilă chiar dacă ar voi primi ministru să modifice în asemenea sens cabinetul.

De asemenea nu crede, că se poate face vinovat guvernul pentru că a lăsat ca procedure pe care un alt membru al cabinetului, atunci simplu deputat, a infierat „ca o pata neagră pe drapelul partidului liberal”.

D. Giani stabileste, că dupe declaratiile primului ministru rămâne constată, că avocații și soții altor persoane influente, determină justiția în țară, importând a se săli de cănd șeful guvernului a facut această tristă constatare și că are de gând a face pentru îndrepătrirea răului.

De unde reiese, că reforma magistraturii se impune mai mult de cărora; și atunci întrebă pe primul ministru, de ce a lăsat în părăsire proiectele de legi elaborate la 1881 de o anumite comisiune legislativă?

Terminând d. Giani, propune o moțiune prin care se invită guvernul să aducă înălțări, în deliberarea corpurilor legiuitoare, legea organică care se asigure independența magistraturii.

D. I. C. Brătianu, declară că în cadrul corpurilor legiuitoare nu se atribue nu a voit să facă nici o insinuare în contra magistraturii a cărei reformă este la ordinea zilei de 1/2 veac și în alte țări mari.

Respinge imputarea, că a voit să batjocorească magistratura când a zis, că cunțate avocat are urechea cutării Curții, și termină zicând că dacă Senatul crede una ca aceasta nu-i rămâne de căt a se retrage.

D. Giani, în replică să declară că admite îndrepătrirea dată de primul ministru cuvințelor sale letru că privește pe unii juriști consuliți talentați, dar d. Brătianu a zis că pe lângă avocații cel mari mal sunt și alii 20-30 pe de lături care se silesc a influență în toate chipurile....

Primul-ministrul, întrerupând cu violență, relinse discursul său, atribuind scăparea acelor cuvinte întrurerilor opozitionii în Cameră, dar repetă că n-a voit să atingă magistratura....

D. Giani declară că ar fi dorit caprimal ministru să și fi revizuit discursul când l-a pronunțat în Cameră și astfel n-ar fi dat naștere la interbelor ce lăzise....

D. Márzescu Remâne dar, să invităm printre moțiuni pe primul ministru să și revisuiască pe viitor cuvintele!.... (ilaritate).

D. Giani terminând și menține observațiunile ce a făcut și moțiunea ce a depus.

D. Statescu ministru justiției, arată părerea sa de reușă că sind ocupat ariile, nu poate vorbi, dar va reveni că mai cunțind asupra acestui subiect.

Moțiunea d-lui Giani pusă la vot cade.

D. Nacu depune proiectul de lege de 30,000,000 pentru armare.

Se cere urgență.

D. Márzescu cere să se respecte regulamentul.

Primul Ghika președinte, pună la vot urgență care se admite.

Senatul trece în secțiuni unite.

Sedintă se redeschide la 4 ore.

D. general G. Angelescu, citește un scurt raport al comitetului delegaților pentru creditul de 30 milioane.

D. Márzescu, declară că și altă dată, că credința sa este, că în față dușmanul, țara aceasta nu va mai avea partide politice. De vreme ce primul ministru, președintele Senatului și președintele Camerei au făcut apel la înfrângerea tuturor în față primejdiei ce amenință țara, trebuie pentru ce nu dă dovadă de abnegare ce o cere opozitionii, chemind-o la lăzuri la guvern pentru ca cu toții să fie piept dușmanului!...

Dar guvernul nărește curagiul faptelelor sale, de vreme ce nu el prezintă proiectul, ci a făcut să pornească din inițiativa parlamentară. Tot astfel a procedat în cestia Evreilor, când n-a înfrângut să predea o soluție a sa proprie, făcând și atunci apel la înfrângere.

Credința ce se dă guvernului este un vot de încredere ce cabinetul urmărește a obține de la țara întrăgă. Și datoria opozitionii este a nu vota acest proiect de vreme ce n'are încredere în guvern, care chiar prin procedeul în cestia aceasta dovedește, că apelul său la înfrângerea partidelor nu e sincer.

Dar proiectul nu este admisibil niciodin pricina latitudinei nepomenite ce lasă guvernului, de a emite rentă și a întrebuința creditul cum va crede de cuvintă.

Apoi Camerele actuale, care sunt aproape de sfîrșitul carierei lor legislative, fostaș ales în timp de pace pentru ca să dea țările ordinare? N'ar fi oare conform simțimilor de înfrângere ce guvernul să se înfrângă înaintea țărei, care prin noii alegeri să și dea părere?

Această cu atât mai mult cuvenit, cu căt guvernul acesta a făcut deja un resboiu, de către de și am fost biruitor țara și eșită să obțină!....

(Primul ministru intrerupe într-ună...)

Oratorul cere că guvernul să dea explicații asupra situației dacă voiește să facă cu putință reprezentanților țărei a controla gestiunea politică a cabinetului, pentru că se pronunțe în cunoștință de cauză și declară terminând că nu poate vota proiectul tocmai din pricina formei neobișnuite în care se prezintă.

D. Aurelian, găsește inopportună cerea de explicații ce se face guvernului, desigur că nici groș în valoare orizontul politic pentru că se justifică luarea măsurilor de asigurare.

Cea lăță cestiu nu o crede realizabilă chiar dacă ar voi primi ministru să modifice în asemenea sens cabinetul.

De asemenea nu crede, că se poate face vinovat guvernul pentru că a lăsat ca procedure pe care un alt membru al cabinetului, atunci simplu deputat, a infierat „ca o pata neagră pe drapelul partidului liberal”.

D. Giani stabileste, că după declaratiile primului ministru rămâne constată, că avocații și soții altor persoane influente, determină justiția în țară, importând a se săli de cănd șeful guvernului a facut această tristă constatare și că are de gând a face pentru îndrepătrirea răului.

De unde reiese, că reforma magistraturii se impune mai mult de cărora; și atunci întrebă pe primul ministru, de ce a lăsat în părăsire proiectele de legi elaborate la 1881 de o anumite comisiune legislativă?

Terminând d. Giani, propune o moțiune prin care se invită guvernul să aducă înălțări, în deliberarea corpurilor legiuitoare, legea organică care se asigure independența magistraturii.

D. I. C. Brătianu, declară că în cadrul corpurilor legiuitoare nu se atribue nu a voit să facă nici o insinuare în contra magistraturii a cărei reformă este la ordinea zilei de 1/2 veac și în alte țări mari.

rilor felul argumentări și găsește că președintele e prea riguros....

Printul Ghika pună Senatul cestia de incredere!...

Primul-ministrul, fiind că s'a făcut vorbe de dușman și a declară că nu poate fi vorba de căt a se dușman eventual care ne ar ataca în viitor.

Dacă este nevoie de acest credit, apoi aceasta n'împune prin înarmările generale. D'al mintre declară solemn, că nu e vorba acum nici de incredere nici de nefiindere, că guvernul va fi nevoie a se adresa parlamentului mai înainte dă se mîncă în vră direcție....

Proiectul de lege se pună la vot prin apel nominal.

Primul ministru se opune apelului nominal!...

D. Márzescu declară că minoritatea are curajul opiniei sale, deci insistă pentru apelul nominal.

Senatul consultăt admite apelul nominal.

Au votat pentru 70 Senatori, contra d-nii C. Boerescu, D. Brătianu, Chintescu și Márzescu.

Sau abluțin d-nii D. Giani și Cotescu. Sedintă se ridică la ora 6.

pieri permanent în apropierea localurilor.

D. Ministrul Nacu respunde că recunoaște primejdia, dar nu are unde înființa astfel de pompieri. D'al mintre la teatrul există deja un post de pompieri.

D. N. Ionescu e de părere că ministrile și toate administrațiile publice ar putea lăua de la sine măsuri pentru organizarea serviciului de extincție a incendiului, care ar fi bucuri în acele localuri, pînă ar veni ajutoarele mai complete.

Discuția se închide.

La ordinea zilei discuția proiectului de lege comunala.

D. Radulescu obiețează că discuția acestui proiect s'a amânat d'atâta oră pentru cuvântul că trebuie să fie făță ministrul Președinte și de Interne.

D. Radu Mihai declară că e gata a primi oră ce sălă discuție daca Cameră va găsi de cuvîntă și a modifica ordinazile.

D. Nicoreșeu roagă Cameră să nu discute azi legă comunala. Ar fi a surprinde Cameră. Erl nu, știa nimănii că această lege va veni azi în discuție; astfel că nimănii nu a putut pregăti aducendu-și noile, și legea nu s'ar putea discuta în cunoștință de cauză.

Propune că se să fixeze ziua de Luni pentru a începe discuția acestui lege și să se urmeze cu această lege în mod neîntrerupt pînă se va termina.

Amânamea se admite, pentru că Luni, d. prim ministru va fi și d-sa făță.

La 2 ore 1/2 sedintă publică se ridică. DD. Deputați trec în secțiile.

Un spectator

Adinterim.

CAMERA

Sedintă de la 6 Februarie 1887

D. Agarici presidează fiind prezenți 115 deputați. Se dăcătire resumatul sedintei precedente.

D. Paladi. Eri s'a discutat și votat din inițiativă parlamentară creditul de 30 milioane. Ma înscrisește și la discuția generală și la articolul I. La articolul I am cedat cuvîntul d-lui Carp, rămâind să vorbesc la art. 2 precum și d. Giurăvara.

Să închișă înălță discuția într-o învălășită. Si atunci când credeam că voia avea cuvîntul la art. 2, și d. Giurăvara care era încriș imi și cedase cuvîntul, văd că o serie de deputați năvălesc la vot, scămotându-se discuția art. 2.

Nu s'ar mal pomenit asemenea lucru.

Un deputat fiind înscris, Președintele poate să nu i-a de cuvîntul și să declare discuția închisă?

Voci. Poate. (Sgomot—protestări).

D. Paladi. D. Președinte a suprmat ieri dreptul discuției, și în ce imprejurare! Atunci când era vorba de creditul pentru rezebel.

Suprimearea discuției însă însemnează su-priarea protestelor împotriva politicei aventuroase a guvernului.

D. Campiucanu declară că nu a fost nimic preconcepit în cauză.

Guvernul e destul de tare, majoritatea e destul de credințăoașă pentru că nu căuta să obție un vot de încredere pe cale piezice.

După ce a vorbit ieri d. N. Ionescu, d. Carp și d. Kogălniceanu puțin mai rămâne de spus d-lui Paladi și celor alii membrii din minoritate. (Aplause—sgomot)

Mărturisește că eri era un tumult indescriabil în Cameră și nu mai era posibil să presideză căci în emiciclul adunării era altă președinție factioasă condusă de d. Nicoreșcu. (Sgomot, —vii protestări).

Președintele în zadar cauta a restabili liniste.

Majoritatea cere închiderea discuției.

D. Cozadini, contra închiderii. Regretă că d. Căpățeanu a fost debordat de entuziasmul majorității (aplause) și n'a fost în stare să pue în discuț

